

GENTSE MEMORIEDAGEN: 14-15-16 JULI

14 Juli 1302

Guillaume de Juliers, Gui de Namur en Pieter De Coninck doen hun intrede in Gent.

Zij worden enthousiast verwelkomd, heel de week wordt er feestgevierd.

14 Juli 1576

Enkele maanden voor de ondertekening van de Pacificatie van Gent worden de laatste 2 herdopers berecht door het vuur.

14 Juli 1745

Het Oostenrijkse garnizoen dat zich na de inname van Gent door de legers van Lodewijk XV in het Spanjaardskasteel verschanst had, geeft zich over.

14 Juli 1803

Napoleon in Gent met Joséphine.

Zie ook "Ghendtsche Tydinghen" 2001 - N° 6 - p. 393

14 Juli 1853

Stichting van de "Cercle Equestre".

De oefeningen en de feestelijkheden gingen door in de Manège Visser in de Bagattenstraat 11. Er waren voornamelijk dressuurwedstrijden. Op het einde van de 19e eeuw vergaderden de leden in de Lammerstraat 13.

Het was deze "Ruitersmaatschappij" die in December 1924 zijn medewerking verleende bij de heropening van de "Nieuwe Circ."

14 Juli 1869

Triomfantelijk onthaal van de "Melomanen" nadat zij op 12 Juli in Douai de Eerste Prijs gewonnen hadden in een internationale wedstrijd.

Zij werden aan de Zuidstatie opgewacht door al de maatschappijen van de Stad. Een reuzestoet die niet minder dan 12 muziekkorpsen bevatte begeleidde hen onder een bloemenregen naar het Stadhuis. Daar werden zij ontvangen door de Burgemeester aan het hoofd van het Schepencollege.

Vandaar vertrok men naar hun lokaal in het Hotel Van den Meersche. Na een overweldigende ovatie voor de Directeur Edouard Nevejans volgden talrijke toespraken, ondermeer van De Maere-Limnander in naam van de "Société

Royale des Choeurs”, van Schepens in naam van de “Maatschappij ter bevordering van Nijverheid en Wetenschappen”, Block, Professor van Vlaamse Declamatie aan het Conservatorium, Lafontaine in naam van “Broedermin en Taelijver”, Boon in naam van de “Fonteinisten”, Jooris in naam van “Ste-Cecilia”, enz., enz.

Bloemen werden afgegeven onder meer door “De Zonder Naam niet zonder Hart”, de “Kring van Oud-Onderofficieren”, de “Société Grétry”, etc.

14 Juli 1904

Dood in de Mussenstraat van de kunstschilder Cesar De Cock.

Deze 5 jaar jongere broer van Xaveer werd geboren op 23 Juli 1823.

Het is pas later dat hij zich begaf in de schilderkunst want aanvankelijk ging hij volledig op in de muziek.

Cesar De Cock.

Het begon als koorknaap in de St-Baafskathedraal. Hij ging dan naar het Conservatorium dat toen onder leiding stond van Joseph Mengal. In 1840, hij is dan 17 jaar, behaalt hij er een Prijs voor viool en hij verdient dan een tijdje zijn brood met het geven van vioollessen. Hij heeft een mooie stem en treedt op als kerkszanger in de St-Jacobskerk en in deze van Seles Kest.

Het is op aanraden van zijn broer Xaveer dat hij tekenen gaat studeren aan de Academie en hij wordt daarin aangemoedigd door Félix De Vigne. De muziek wordt daarom niet verwaarloosd en in 1855 behaalt hij aan het Conservatorium de Eerste Prijs voor Zang.

Hij trekt dan naar Parijs bij zijn broer Xaveer en schildert dan al volop natuurtaferelen in de omgeving van Parijs.

Maar de muziek blijft wel een voorname rol spelen in zijn leven en hij is zanger in de Eglise St-Roch en cellist in het Théâtre du Châtelet.

En dan gebeurt er iets zéér merkwaardigs: bij het schielijk overlijden van een nichtje waar hij veel aan hield, ontstelt hij zo fel dat hij plotseling met doofheid wordt geslagen. Dat betekent meteen het einde van zijn muzikale carrière en hij geeft zich nu met hart en ziel over aan de schilderkunst. Wat de ene kunstvorm verliest, wint de andere er bij.

Wanneer zijn broer in 1859 uit heimwee naar Vlaanderen terugkeert, blijft hij in Parijs. Hij wordt de lievelingsdiscipel en de vriend van Corot. Zijn doek "La Cressonnière" inspireert verzen aan Théophile Gautier. Hij wordt ontboden aan het Hof van Napoleon III die een groot doek van hem koopt.

Hij houdt het veel langer uit in Parijs dan zijn broer Xaveer, maar hij zal ten slotte toch ook terugkeren naar Gent. Het is hier dat hij zou sterven. Hij werd begraven op het Kerkhof van de Brugse Poort. Zijn grafmonument werd gemaakt door de bekende beeldhouwer Louis Mast.

14 Juli 1919

Dood van Gillis, Désiré Minnaert.

Voorzitter van het Willemsfonds van 1897 tot 1919.

Deze onderwijzer maakte carrière in het Onderwijs als Directeur en Inspecteur van de Gentse stadsscholen.

Zie Steels, "Stedelijk Onderwijs" - pp. 188-191

15 Juli 1325

Dood van Willem Wenemaer.

Deze rijke lakenhandelaar speelde een belangrijke rol in het Gents stadsleven van 1312 tot 1325. Hij was getrouwd met de schatrijke Margareta 'sBrunen.

Het was in 1312 dat hij voor het eerst Schepen van de Keure wordt. In 1314 wordt hij benoemd tot Halleheer en in 1315 wordt hij Schepen van Ghedeele.

In 1318-1319 is hij Voorschepen van de Keure, wat zo veel is als burgemeester.

In 1321 wordt hij door Robrecht van Béthune benoemd tot een van de 5 Hoofdmannen.

Hij stond goed aangeschreven bij Graaf Lodewijk van Nevers die hem in een document "mon bon ami et prudhomme" noemt.

Bij een conflict tussen de Graaf en de Bruggelingen schaart Gent zich aan de zijde van de Graaf. De Bruggelingen slagen er in Deinze te bezetten. Aan het hoofd van de Gentse milities rukt Wenemaer vanaf het Kasteel van Ooidonk op naar Deinze, maar hij zal er sneuvelen aan de Rekelingenbrug.

Hij werd begraven in de kapel van het Godshuis dat hij in 1323 gesticht had met zijn vrouw.

Toen de Tolhuissluis in 1864 herbouwd werd ontdekte men een hele boel grafplaten die gediend hadden als fundering bij de vorige bouw. Daaronder bevonden zich ook deze van Willem Wenemaer en zijn vrouw. Zij berusten nu in het Bijlokemuseum.

De nieuwe straat die in 1903 getrokken werd van de Terplatenkaai naar de Olifantstraat werd naar hem genoemd.

15 Juli 1846

Ingebruikname van het Paleis van Justitie.

Dit imposant gebouw, ontworpen door Louis Roelandt, werd opgetrokken van 1836 tot 1846 op de plaats waar vroeger het Recollettenklooster stond.

Het kenmerkte zich door zijn evenwichtige proporties, zij het dan ook dat de inwendige indeling niet zo danig practisch was. Een groot deel van de ruimte werd in beslag genomen door de majesteuze "Salle des Pas Perdus" die zo maar 57 m. lang was, 15 m. breed en 21 m. hoog.

Bij gebrek aan geld werd dit gebouw aanvankelijk verwarmd bij middel van kachels. Dit systeem waarbij de rook afgevoerd werd langs vele meterslange kachelpijpen die dwars door het plafond en het dak liepen, was nog steeds in voege in 1926 en is waarschijnlijk de oorzaak van de brand geweest. Intussen had men nog niet weinig gelachen met de grote Roelandt die een gebouw gezet had zonder aan de schoorstenen te denken. Het was pas na de brand van 1926 dat men tot de vaststelling kwam dat Roelandt een volledige centrale verwarming voorzien had tussen de muren.

Men had daar vroeger nooit op gelet! Een ander amusant detail: de ontwerper had in 1836 een sculptuur voorzien in het fronton van de voorgevel. Zij kwam er in... 1961.

Op Vrijdag 19 Maart 1926 brak er in de vroege morgen brand uit in de bibliotheek op de eerste verdieping. Het Gerechtshof wordt weldra een reusachtige

vuurpoel waarin alles vernield wordt. Verschroeide bladen van dossiers worden teruggevonden tot voorbij de Sneppebrug. 's Avonds staan enkel nog de 4 buitenmuren recht.

Na de brand verhuisde het Gerecht naar de gebouwen van het gewezen Seminarie in de Biezekapelstraat, het Hof van Beroep belandde in een gebouw in de Korte Dagsteeg en de Parketten belandden in de Keizer Karelstraat.

Toen er op 18 oktober 1930 er opnieuw gerechtsdiensten werden in ondergebracht, was het nog een chantier waar metselaars en schrijnwerkers volop rondliepen. Op vele plaatsen ontbraken nog de deuren. Pas in 1931 was de herstelling af.

Na de brand werd het interieur volledig heringericht.

15 Juli 1863

De "Société Royale des Choeurs" neemt haar nieuw lokaal in de Bagattenstraat in gebruik.

Deze gekende Gentse koormaatschappij werd gesticht op 18 Augustus 1835. De uitvoeringen hadden eerst plaats in de Troonzaal van het Stadhuis, later in het Spiegelhof en in de Casino. In het begin was de Directeur Joseph Mengal. Hun nieuw lokaal in de Bagattenstraat werd ontworpen door Leclerc-Restiaux en omvatte een concertzaal, een gelagzaal en een grote tuin.

In 1869 behaalden "Les Choeurs" de Internationale Prijs in Reims.

Het motto van de maatschappij was "Bien faire et laisser dire".

Ze werd ontbonden in 1895, het lokaal in de Bagattenstraat kwam toen in handen van de "Vooruit".

15 Juli 1865

Opening van de eerste volksbibliotheek van het Willemsfonds.

Was aanvankelijk in een zaaltje van de Minard, maar kwam in 1867 in het Lakenmetershuis. Er volgden nog anderen: in 1876 op de Citadellaan, in 1877 op de Kasteellaan, in 1879 op Rooigem.

15 Juli 1881

Dood van Philippe Kervyn de Volkaersbeke.

Zie "Ghendtsche Tydinghen" - 1999- N° 3 - p. 162

15 Juli 1894

Grote Historische Stoet. Ging ook uit op 22 Juli.

Zie "Ghendtsche Tydinghen" - 2000 - N° 5 - pp. 316-320

15 Juli 1901

Dood van de beeldhouwer Louis Mast.

Zie "Ghendsche Tydinghen" - 2004 - N° 5 - p. 313

15 Juli 1909

Triomfantelijk onthaal van de Gentse roeiers die voor de 3e (en laatste) maal de "fâoze" meebrengen van Henley.

15 Juli 1944

Spectaculaire bevrijding van de weerstander Albert Melot. Toen hij teruggevoerd werd van het lokaal van de Gestapo op de Kouter naar de Nieuwe Wandeling werd de Duitse auto waarin hij zat in de Papegaaistraat klem gereden door de weerstanders.

15 Juli 1947

Dood van de architect Jan Rooms.

Hij werd geboren te Kemzeke op 1 Februari 1864.

In 1887 kwam hij in St-Amandsberg wonen waar hij een hele reeks mooie huizen bouwde.

Hij zelf woonde in een van die huizen in de Schoolstraat, rechtover de Begijnendreef.

16 Juli 1322

Dood van Lodewijk van Nevers I.

Deze zoon van Robrecht van Béthune trachtte zijn vader te vergiftigen, werd verbannen en stierf vroegtijdig.

Het is zijn zoon Lodewijk van Nevers II die wij kennen als Graaf van Vlaanderen.

16 Juli 1743

De Staten Generaal besluiten aan Maria-Theresia een kanten kleed ter waarde van 25.000 gulden te schenken, bedrag te heffen op de belastingen van het kwartier van Gent.

16 Juli 1794

Het Schepencollege wordt vervangen door een "Conseil Municipal".

16 Juli 1807

Dood te Oostende van Jean-Marie Busso.

Hij werd geboren in 1739 in Asti (Italië), maar kwam in Gent wonen in 1763. Hij huurde op het einde van de 18e eeuw de gildezaal van St-Sebastiaan en maakte er een hotel van: Het Hof van St-Sebastiaen. Al wat naam had en te Gent overnachtte verbleef in het hotel van Busso, o.a. Jozef II.

Toen de Franse Republikeinen op 22 April 1797 de goederen van de gilden verkochten, kocht hij het Gildehuis voor nagenoeg 2.250.000 fr.

Hij exploiteerde daarnaast ook nog de "Peerdenposterije".

16 Juli 1823

Het klooster van de Predikheren wordt verkocht aan architect en houthandelaar Pierre Velleman.

Hij herstelde het Pand ten dele en verhuurde de cellen aan particulieren. Een tijdlang werd de refter als bazar uitgebaat.

16 Juli 1838

Inhuldiging van de nieuwe lokalen van de kruisboogmaatschappij "Willem Tell" in de Bagattenstraat.

Zie ook "Ghendtsche Tydinghen" - 1996 - N° 3 - p. 163

16 Juli 1855

Geboorte van Georges Rodenbach.

Alhoewel geboren in Doornik mogen wij hem als Gentenaar beschouwen. Hij

Georges Rodenbach.

deed hier zijn humaniora aan het St-Barbaracollege, zijn "Rechten" aan onze Universiteit en werd ingeschreven aan de Balie van het Beroepshof.

Zijn naam blijft verbonden aan de roman "Bruges la Morte" die een groot succes kende in Frankrijk.

In 1949 werd een gedenkplaat aangebracht aan het huis dat hij bewoonde op de Frère Orbanlaan 9. Zijn ouders kwamen er wonen toen Georges 4 maanden oud was.

Zijn monument in het Oud Begijnhof werd opgericht in 1903. Het was aanvankelijk bestemd voor Brugge aan wie het aangeboden werd, maar die verontwaardigd weigerde.

Het waren Emile Verhaeren, Maurice Maeterlinck en Camille Lemonnier die aan Georges Minne de opdracht gaven een monument voor hem te maken.

Hij was familie van Albrecht Rodenbach en, alhoewel de ene flamingant en de andere francofoon was, onderhielden zij goede contacten.

Hij stierf te Parijs (waar hij al een tijdje woonde) op 24 December 1898.

16 Juli 1865

Onthulling van het grafmonument van Hippoliet van Peene. Het werd gemaakt door Antoon Van Eenaeme.

Geboren te Kaprijke op 1 Januari 1811 kwam deze geneesheer zich in 1835 in Gent vestigen om er zijn praktijk uit te oefenen. Zonder maar een ogenblik te willen twifelen aan zijn medische vaardigheden, is het toch vrijwel zeker dat er vandaag niemand nog de naam van Dr. Van Peene zou kennen, ware het niet dat hij zich ook nog met enkele andere zaken bezighield.

Hij schreef "tussendoor" de tekst van een 60-tal toneelstukken, operettes en vaudevilles en gold als een der beste toneelschrijvers van zijn tijd.

Hij was een der stichters van "Broedermin en Taelijver", acteerde zelf wat, speelde viool en schreef in 1847 in één adem door de tekst van "De Vlaamsche Leeuw".

Veel van zijn werken kwamen tot stand in samenwerking met zijn neefje, de toondichter Karel Miry. Hippoliet was immers getrouwd met de tante van Karel: de zeer geliefde actrice Virginie Miry.

Nonkel zorgde voor de tekst en neef maakte de muziek. Zo ook voor de "Vlaamsche Leeuw" en het zangspel "Brigitta" dat opgevoerd werd bij de opening van de Minardschouwburg in 1847.

Hippoliet Van Peene stierf te Gent op 19 Februari 1864. Hij werd begraven op het Kerkhof van de Heuvelpoort. Zijn vrouw overleefde hem 38 jaren en werd dan bij hem begraven.

Een borstbeeld van hem, gemaakt door Theo Soudeyns, werd in 1902 in de Vlaamse Theater geplaatst.

In 1835 kwam hij wonen in de Twaalfkamerstraat 37. Verhuizen scheen voor hem geen enkel probleem te stellen, want 2 jaar later woont hij op de Begijnen-gracht 68.

In 1839 gaat hij wonen in de Peperstraat 3 en blijft er tot in 1847. Dan vertrekt hij naar de Wijngaardstraat 12. Van 1850 tot 1853 is hij te vinden in de Savaanstraat 37, maar verhuist dan naar de Ketelvest 23. Het is daar dat hij plotseling zou overlijden aan een hartaanval.

Wij hadden hier destijds een Hippoliet Van Peenestraat, maar wegens een gruwelijke Gentse gewoonte om de straatnamen om de haverklap te veranderen heet zij nu Johan Daisnestraat.

Wij vragen ons af waarom men het uitstekend systeem verlaten heeft dat er in bestond slechts een straatnaam aan een persoon toe te kennen wanneer hij minstens 50 jaar overleden was. Ongeduld van bepaalde politici?

Op 28 oktober 1951 werd er aan het huis in de Peperstraat een gedenkplaat aangebracht, maar hoeveel Gentenaars hebben die ooit bekeken en hoeveel weten er dat dit huis gelegen is rechtover het geboortehuis van Maurice Maeterlinck?

16 Juli 1907

Dood van Emiel Van Goethem.

Deze boekhandelaar werd geboren op 30 Juli 1847.

Het bedrijf werd gesticht in 1829 en was gekend voor zijn antiquariaat. Het was de uitgever van "Le Bibliophile Belge", een maandelijks catalogus van oude en nieuwe boeken.

De winkel was gevestigd in een van de huizen die aangebouwd waren tegen de St-Niklaaskerk, eerst links van de hoofdingang, later rechts ervan, op de hoek van de Catalognestraat.

Emiel Van Goethem, tussen haakjes gezegd, erelid van de "Melomanen", was niet alleen boekhandelaar, maar ook een zeer vruchtbare toneelschrijver.

Van hem is ook de tekst van de cantate "De Pacificatie van Gent" op muziek van Peter Benoit, waarvan de première plaatsgreep op 3 September 1876.

Voor meer details, zie André Verbeke "Het Gent van toen" - p. 26

16 Juli 1922

Dood van Karel Lybaert.

Deze eens zo populaire, nu vrijwel vergeten Gentenaar, is niet te verwarren met zijn oudere broer Theophiel, de kunstschilder die, na de dood van zijn leermeester Theodoor Canneel, de muurschilderingen van de St-Annakerk voltooide.

Karel, die geboren werd op 20 Maart 1854, was een journalist die een zeer actieve rol gespeeld heeft in het Gents cultureel leven.

Boekhandel Van Goethem. Foto: Edmond Sacré. Copyright ACL . Foto nr. 25982.

Hij startte zijn carrière van journalist bij het katholiek "Fondsenblad" dat in 1914 ter ziele ging, maar hij werkte ook mee aan tal van andere bladen en hij zou gedurende meer dan 35 jaar redacteur zijn bij "De Gentenaar". Gedurende geruime tijd verzorgde hij wekelijks pittige kroniekjes die meestal gewijd waren aan de lokale geschiedenis. Hij ondertekende deze stukjes met zijn schuilnaam C.D.S. of nog "Cies de Slange".

Alhoewel van een totaal andere politieke mening, getuigde Lodewijk De Vriese van hem: "Hij was een knap gazetteschrijver van de goede stempel die zijn stielkende en zijn stiel liefhad."

Hij woonde trouwens naast Lodewijk De Vriese in het sinds lang verdwenen Regnessestraatje.

In 1906 werd hij voorzitter van de Afdeling Vlaanderen van de Algemene Belgische Persbond. Hij was ook Voorzitter van het Algemeen Nederlands Verbond, Tak Gent, was stichtend lid van de Snellaetskring waarvan hij de Ondervoorzitter werd, Secretaris van de Stedelijke Commissie van de Vlaamsche Schouwburg, enz.

Hij was de bezieler van de historische stoet "Gent door de Euwen heen" die uitging in 1894. In 1910 werd hij gevierd in de feestzaal van de Casino, toen nog op de Coupure, voor zijn 35-jarige activiteit als letterkundige, kunstliefhebber, sociaal werker, etc. Tijdens deze hulde werd hem zijn borstbeeld aangeboden, gebeiteld door zijn goede vriend Theo Soudeyns.

Twee jaar na zijn dood werd op het Campo Santo een gedenksteen op zijn graf onthuld, eveneens gemaakt door Soudeyns.

16 Juli 1922

Geboorte te Brugge van Jérôme De Pauw.

Hij begon zijn medewerking aan Radio Gent in December 1944.

Werd later Directeur van B.R.T. Oost-Vlaanderen.

Stierf te Gent op 15 Augustus 1985.

16 Juli 1927

Stichting van het Folkloremuseum door de "Bond der Oostvlaamse Folkloristen".

Het was aanvankelijk in de lokalen van het voormalig Museum voor Oudheden, anders gezegd in de kerk van de Vrouwebroers in de Lange Steenstraat.

De eerste Conservator was Gabriël Celis.

Het werd in 1962 overgebracht naar het Kinderen Alynshospitaal op de Kraanlei.

16 Juli 1957

Dood in zijn appartement in de Keizer Karelstraat van Henri Van Daele.
Hij werd geboren op 5 Januari 1877 in een kroostrijk gezin in de werkersbuurt van de Plezante Vest.

Henri Van Daele.

Als hij 11 jaar wordt is het gedaan met de school, hij moet gaan werken “op de fabriek”. Als hij 16 jaar is vertrekt hij naar Frankrijk waar hij gaat werken als kopergieter.

Terug uit Frankrijk gaat hij eerst zijn eigen liedjes gaan zingen in de Café-Chantants, maar opende dan zelf een café op de Vrijdagmarkt “t Volkshuis”. In 1908 komt Vader Anseele hem opzoeken met de vraag een revue te schrijven voor “Vooruit”. Dit zou de eerste worden van een hele reeks die opgevoerd werd in de “Nieuwe Circ” die aldus massa’s volk lokte. Deze revues en toneelstukken speelden in op de actualiteit en hekelden vaak mistoestanden. Al deze stukken kenden een enorm succes, de troep van Henri Van Daele was een begrip in Gent en geen enkele echte Gentenaar zou graag een stuk van Henri’tse gemist hebben. De liedjes eruit werden jaren later nog gezongen en bepaalde uitdrukkingen die nu ingeburgerd zijn in de Gentse taal zijn afkomstig van het een of ander stuk van Henri Van Daele.

Gedurende de 2e Wereldoorlog kreeg hij last wegens zijn antifascistische uitlatingen.

In 1930 had hij al een stuk "Hieteleire" geschreven.

Wij denken dat vele van onze oudere lezers eens zullen glimlachen wanneer zij de titels terughoren van enkele van zijn stukken, zoals Tone hee 't miljoen - Ne viezen Apteker - Een half huis te huren - Monsieur Alfons - Jan Schaepevel - Den Hertefritter - Een Schuunmoeder uit de Duust - Mie Versluis - Trezeke Baervoets - De Erfenis van Nonkel Pol - Villa Patat- Salut en de Kost en zo veel anderen meer.

Op 4 November 1969 werd in de Minard een plakiet ter zijner ere ingehuldigd.

Hugo COLLUMBIEN

OM ZEVEN UREN STIPT

Wij vonden deze geestige tekst in het Jaarboekje der Maatschappij van Nijverheid en Wetenschappen van Gent, (12e jg. 1876) waaruit blijkt dat stiptheid niet de sterkste kant van de Gentse organisatoren van festiviteiten allerhande was. De auteur Julius Wytynck, schetst heel geestig en accuraat de tumultueuze sfeer tijdens het diplomatisch kwatier-half uurtje-drie kwartier wachten op *den orkestmeester* in de dompige Gentse opera.

Wij maken er de wedervaren mee van Sander, den oliekoekenmarchand en van de agent - de pinne- *mee zijne slekkestekker* of sabel. Het poepchique volk beneden en 't gepeupel van de Brusche Puurte op 't kiekenskot die er zijn "*Toreador mijn katten es versmuurd!*" zong. Wij zochten er wat illustraties en verklaarden een en ander. De tekst lieten wij in zijn oorspronkelijke oude spelling met alle tierelantijntjes er op en er aan. Veel leesgenot!

Eddy Levis

Om zeven uren stipt.

Deuren open om vijf uren - om vijf en half stipt op het tooneel, het feest zal aanvang nemen om vier uren.

Begin om zes en half uren stipt.

Het concert zal beginnen om acht uren stipt.

Enz. enz. enz. enz. enz. enz. enz.

Deze woorden, beminde lezers, zijn getrokken uit verscheidene programmas van concerten, tooneelvertooningen enz.